

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 85.

V Ljubljani, v soboto 14. aprila 1894.

Letnik XXII.

Občinske volitve v Ljubljani.

Občinske volitve v Ljubljani so pred durmi in zdi se nam umestno, ker se v zadnjem času bodi si zasobno bodi si javno po listih marsikaj razgovarja, tudi izraziti svoje mnenje o njih.

Odbor katoliškega političnega društva je, kakor je znano, že pojasnil svoje stališče, in tudi danes izjavlja, da se ne udeleži volitev in da nobeden ožjih somišljenikov ne prevzame kandidature. Kaj pa storé drugi, za to ni odbor odgovoren, kakor ni odgovorno slovensko politično društvo za vsakršno delovanje svojih pristašev. Mnenje pa, da bi se dogovarjal odbor katoliškega političnega društva z nemško stranko, ali da se snuje pod njegovo tvrdo sedaj moderna koalicija, to mnenje moramo najodločnejše zanikavati, kakor to trdi „Slovenski Narod“ v torek dne 10. t. m. in posebno še predvečera dne 12. t. m.

Nam ni za mandat v občinskem zastopu, tudi na bodemo nobenega prosjačili, da se naj konservativni stranki prepusti nekaj sedežev v občinskem svetu ljubljanskem, ker pri nas ne velja načelo: „Do ut des“ Kar mi zahtevamo, je dobro gospodarstvo, vestno izpolnjevanje svojih dolžnostij in krščanska načela pri javnem delovanju mestnega zastopa.

Kolikokrat se nam je očitalo, da mi le obrekujemo mestno gospodarstvo, in kolikokrat so nam dokazov ostali na dolgu! Ali je morebiti to vzorno gospodarstvo, če se je ustanovitev mestne hranilnice brez potrebe zavlekla leta in leta, ali je morebiti dobro gospodarstvo, če se organizacija uradov toliko let na škodo uprave ni izvršila, ali je morebiti dobro gospodarstvo, če gospod župan ni skoraj nikoli ob uradnih urah dobil

v svoji pisarni, ali je morebiti dobro gospodarstvo, če se akti leta in leta ne rešijo, in še le odločnost volilcev prisili župana, da zadevo reši. Kolikokrat se je pred leti poudarjala potreba, da se vredi živinsko sejmišče, da ne bo privatni človek gospodaril davkoplačevalcem.

Ali ni bila ta potreba že jasna ko beli dan pred leti, in vendar se dosedaj ni ničesar zgodilo. Zakaj? Čivkajo že vrabci na strehi. Ali je morebiti vzorna uprava, če uradniki prično poslovati brez dekretov, ali je vzorno gospodarstvo, da se zaostanki deset let in še več nazaj sedaj, ko je prišel novi knjigovodja, iztiravajo? Ali je bilo treba pustiti, da so ti zaostanki tako narasli?

Da pa je potreba živega verskega prepričanja tudi pri mestnih svetovalecih, nam ni treba dokazovati. Kako so se vedli naši mestni očetje, naj dokazuje le nekaj slučajev. Madež, da so dopustili postavno beznico v beli Ljubljani, jim ostane. A to še ni vse! Sami sicer po večini skrbé za versko vzgojo svojih otrok, toda za druge se ne menijo. Evo dokaza: Katehetje imajo po ljubljanskih šolah v prvem in drugem razredu po jedno, reci: jedno uro na teden. In mnogo otrok prihaja v šolo, ki še križa ne znajo delati in katerih versko znanje je jednako — ničli.

V koliko učitelji morejo in hočejo podpirati veroučitelje, o tem ne govorimo. Šola ni verska in koder se kaj dobrega zgodi, je to posebna dobrota učiteljeva. Dalje poudarjamo, da je mnogo otrok že v prvem in drugem razredu iz cela pravno sprijenih. In če še pristavljamo, da ima ljubljanska srenja dve šoli, koder mora katehet v prvem in drugem razredu poučevati v dveh jezikih, potem vprašujemo: kaj more veroučitelj tisto ubogo urico

na teden doseči pri mnogoštevilnih ljubljanskih otrocih. In uprav gledé imenovanih dveh šol — nemške deške in dekliške, se je pokazalo, da z ljubljanskega rotovža nimamo pričakovati skrbi za otroško vzgojo. Viansko leto je katehet nemške deške šole vložil prošnjo, ki jo je vodstvo podpiralo, naj se mu vsaj za nekaj časa dovoli še jedna ura na teden. In prošnjo je mestni šolski svet, kateremu predseduje t. č. ljubljanski župan, odbil.

Letos je prosil nemške dekliške šole veroučitelj isto za prvi razred, a po dolgem čakanju se mu je vrnila prošnja, češ, da jo mora vložiti potom vodstva.

Pri ti priliki omenjamo tudi, da se na teh dveh šolah jedno leto postavno več naše mladine ponemči, nego se je je preje v utrakvističnih šolah — dvajset let. Iz lastnih skušenj govorimo! Gospodje učitelji in učiteljice so pri tem popolnoma nedolžni. Delati morajo tako, kakor delajo! Katehet ima gledé jezika proste roke in slov. otroke uči slovenskega katekizma. To je prva in jedina slovenska knjiga, ki pride otrokom v roke. In smelo rečemo, da brezdomovinski črnosuknjari tu izvršujejo brez ogleda na levo in desno svojo dolžnost, ki jo tirja od njih zdravo vzgoje-slovje, ljubezen do otrok in domovine.

Drugo vprašanje pa je, ali jo izvršuje mestna šolska gosposka, ki odbija prošnje, katerih upravičenost prepuščamo sodbi vseh pametnih ljudij. Le kričite: klerikalci, f.... stranka, nemškutarji, brezdomovinci, mej tem kričanjem se vam prazni mestna blagajna, dolg narašča, gmotna trdnost meščanov sploh, vzlasti pa malih obrtnikov zginja, mladina se vam odtuja in od dne do dne tudi pravno bolj propada.

LISTEK.

Dve sestri.

(Povest. — Slovaški spisal Sv. Hurban Vajansky.)

I. Stari list.

(Dalje.)

Dolgočasje prepodilo je Elenko na podstrežje. In v istini se bavi s starimi listinami. Stare prošnje: Oh, česa vse so zahtevali ti ljudje od očeta! Tu se nekdo pritožuje o županu, drugi hoče imeti zaslišanje pri cesarju, tretji prosi, naj mu oče preskrbi, da bo sin — diplomat, četrti zopet ga nazivlje ekscelenco in hoče imeti od vlade 100.000 gld. na leteči stroj, katerega je izumil. Na samem dnu zaboja ležal je rumeni list. Elenka je poznala poteze očetove pisave, dasi jo je premenil čas. List je bil pisan nemški in naslovljen nje materi. Radovedna čita deva vsebino lista... nje obličje se zategne strahu, žalosti! List je bil pisan pred poroko, v strogi obliki, brez ljubezni.

„Toda milost tebi, usmiljenje“ — čita devojka v naglici — „za smrtno razžaljenje ljubečega srca! Zakrijem tvoj zločin, pokrijem ga s svojo lastno častjo in življensko svojo srečo. Nikoli ne boš čula iz mojih ust grenke besede gledé na tvoj prestop. Ti si mi bila biser, Bože moj, biser je pal v blato! Madež, večni madež je na njem, in tega ne opere

ni voda ni čas! Tvoj K...! Pila si iz žleba, odklonivši jasno, kristalno studenčino. Pismo mi pošlji nazaj. Da! Da! Kako zaslepljenje! Kak vrag je zastupil tvoje življenje!... (S tresočo pisavo, velikimi pismeni stalo je konci:) Naj ti odpusti Bog! naj ti ne dá prenašati mojih bolečin in obupanje naj oddalji od tebe, v kakoršno si pahnila ubozega... Karla...“

Bila je jednoč srečna kneginja... imela je lepega moža, ki jo je rad imel! Dvanajst dvoran in soban v jedni dragoceni vrsti bilo je nji v razpolaganje in v nje lagodnost...

„V trinajsto ne hodi, duša moja“, prosil je ženo odhajajoči mož. Skušnjavec gad ni dal miru kneginji, odprla je trinajsto sobo — in prihrumel je iz nje zmaj! Bilo je po sreči!

Elena Varinka zdrkne na zaprašena tla, sklene roki in jame plakati. Zdelo se ji je, da je ona ta neposlušna kneginja, ki si je vsled radovednosti uničila življenje in srečo. Lista ni povsem razumela, vendar odkril ji je tajnosti, po katerih nikdar ni hrepenela, pojasnil razmere, ki bi ji morale ostati na veke neznane in zakrite! Odtodi torej ta melanholični značaj njene matere, ta brezkončna pokora, ta večna, neizumiteljna bojazen pred očetom, dasi je bilo vse je bitje založeno na svetli podstavi, dasi je časih živahnost in prirojeno radostno čuvstvo zablislilo v njenih očéh, često porošenih v trenutjih osamljenosti. „Bila sem taka, da, taka kot ti, v

svoji mladosti“, reče ji jednoč mati. Radi tega se hujuje oče, ako ona postane živa in vesela? Kaj tare njeno bedno dušo?

Dež kaplja silneje in udarja na škrljavo streho, drobna kapljica kane na Elenino glavico. List deva skrije v žep, resno sklenivši, da ga uniči ali pa da izbriše iz spomina njega vsebino. Ali možno je pokončati list, jako težko pa gloječ spomin izbrisati na čitane vrstice. Elena vstane. S predpasnikom si obriše obličje.

Nekako boječe stopa doli po škripajočih stopnicah. Bala se je matere. Saj bo ona uganila, na obrazu jo bo poznala, da ima neko skrivnost na srecu.

V osemnajstem letu razvija se s hitrimi koraki ženska bitost. Samo mali, vnani dogodjaj, in ona se v hipu razvije, lik tropiški cvet.

Srce jej urneje bije, nepoznato hrepenjenje ovlada glavo in dušo dozorevajočega bitja! Srečna tista deklica, pri kateri se vrši ta razvitek pravilno, brez burnih, strastnih prestankov. Toda vsak človek ni rojen za mir. So ljudje, katerim je usodilo nebo vrsto neprestanih potresov, katerih kri se pretaka nemirno. Blaženi so priprosti! Toda ta blaženost priprostosti je dar, ki ni v delež vsakemu. Saj ima celo priroda tiho vijolico, ognjeno rožo in lagodne reke in hudournike, ki se drvé s silo in lomozem po kameneni, raztrgani strugi. Tudi ona ima jasen, veder dan, a tudi nevihte in viharje; ima tih in

Našteli bi še lahko marsikateri gospodarski greh, a bodi dovolj, saj je gospodom občinskim svetovalcem vse znano, kakor je javna tajnost njih odločnost v klubovi seji. Ali kadar pride stvar v javnost, nimajo gospodje toliko poguma v klubovi seji izraženega mnenja tudi javno povedati. Mi ne zahtevamo drugzega, nego da se odpravi nered, da župan vestno izpolnjuje svojo dolžnost, in če bi gospodje občinski svetovalci tudi to javno zastopali, naj bodo preverjeni, da bomo mi prvi priznavali njih delovanje. A dokler se to ne zgodi, dokler vlada to napačno mnenje: to ne sme biti prav, ker slučajno „klerikalec“ to graja, toliko časa ni mogoče skupnega složnega delovanja.

Mož mora biti na svojem mestu, in sicer celi mož, ne sme imeti dveh obrazov, javnega in tajnega, mož mora svoje mnenje javno zastopati in skušati to, kar sam v srcu spozna, da je javnemu blagru v kvar, na vsak način odstraniti. To mi zahtevamo in to mnenje bo naposled tudi prodrlo, če ravno sedaj ni ugoden čas. Nam ni za strankarsko gospodarstvo, nam je za dobro gospodarstvo, in če sedanji gospodje tiste rane pri občinski upravi odstranijo, katere sami pripoznavajo žali Bog le v tajni seji, potem vsaj od naše strani ne bodo imeli nobenega nasprotstva.

Mi ne potrebujemo kimovecev, mi ne potrebujemo „posredovalcev“, naš narod potrebuje celih, značajnih mož, mož, ki se za resnico žrtvujejo, ker le v takem delovanju korenini pravo narodno delo.

Grdo se nam zdi, da se pri teh volitvah, ko je nekaj mož vseh strank skušalo ustaviti se sedanji gnolosti, zopet kriči: „Halo! Klerikalizem vstaja! Na boj proti njemu!“ In temu „klerikalnemu“ gibanju so kumovali možje, ki se še nikdar niso pokazali drugače, nego kot naši nasprotniki. Klerikalizem! Smešna je ta trditve; možje, ki so pričeli gibanje, so se sami skrbno varovali, da bi ne prišli v sloves tega groznega imena in verjemite ali ne: s katoliškim političnim društvom se niso pogajali pri sestavljanju svojega načrta; društvo pa se je mešalo v vse to le toliko, kolikor je javno izjavilo, da se namreč ne udeležijo volitev.

Bauerntag v Grebinju.

Iz Grebinja na Koroškem.

22. Bauerntag — kmečki liberalni shod — v nedeljo 8. t. m. se je kaj slabo obnesel. Ob 3. uri popoldne so se pripeljali državni poslanec Kiršner in deželna poslanca Plavec in Elbl. Koj za njimi pridrdra mladi baron Helldorf, jih pozdravi in se brž odpelje. Kmetov je bilo iz grebinjske fare 4 in neki mlinar, ravno toliko iz Kloštra, 6 iz nemške Pustrice, 3 iz daljnih Dieš in nekateri iz Rude. Vse te je osebno povabil tast oštirjev Jože Raffr. Prišlo je pa tudi nekaj nemških tržanov, nevolilcev, nepoklicanih in učiteljev, tako, da se je za silo napolnila dvorana. Nastavljene so imeli tudi topiče;

blagodejen dež, toda tudi plóho in točo, nedolžno jagnje in ljutega tigra! Nu, nam ni li revnim slikarjem človeške duše, človeških krepostij in grehov dovoljeno, risati ganljivih, disharmoničnih prizorov človeškega bitja? Ali imamo morda kazati samo angelje, demonične pojave pa umikati svojemu umu?

Med tem, ko je Elena prebila ure in ure na podstrešju, obula je Ana čizmice, oblekla krilce, vzela v roko očetov dežnik in šla na mokrotni sprehod. Že nekaj dnij ni šla z doma, čuda ni, da jo je pekla pod nogami podlaga sobe in parketi salona; čutila je trpkost v srcu in hrepenenje po svežem vzduhu. Brzo je imela dom in vrt za hrbtom, in bližala se je reki, nad katero se je popenjal smerečji in jelovi gost log. Šemttertja štrlele so velikanske robate veje starih hrastov, na osamljenem pobežju so pa visele nad vodo osike. Reka je na tem kraju ustavila svoj sicer urni tok ter naredila tomun. Skozi log vedla je pot v obližje velicega mesta. Vas Kolesna z očetovim domovjem bila je skoro četrt ure oddaljena od reke in gozda. To je bil priljubljen kraj otožni in prirodno ljubeči Ani. Mnogo ur je prebila tu, in če je niso zadržavali domači opravki, že je tičala v senci starodavnih hrastov in srkala smerečji vonj. Na pobežju reke, sredi starih jelk, stala je porušena kolibica, zgrajena kot kopališče. . . . Toda cigani so populili žreblje in požgali mnogo desk, in v takem stanju bi zdaj mogla nuditi le malo zavetja kopalcu. Zato so pa

ker se je pa prihod tujecev prezrl, so jih pustili nabasane za lepo nedeljo.

Poslanec Kiršner je poročal o svojem delovanju v državnem i deželnem zboru. Nihče ga ni razumel, ker ima jako slab glas; povzdignil ga pa je za celo terco, ko je hotel dati brco našemu deželnemu poslancu Gr. Einspielerju, ker je glasoval na besede prevzv. škofa za cesto do sv. Krvi, ki bo baje stala deželo 80.000 gld., ki pa je Slovencem deveta brigada. H koncu je zdihoval, koliko je že storil za kmete, a nehvaležnost povsod — težko že čaka, da bo mogel odložiti butaro na druge močnejše rame. — Sedaj vstane poslanec Elbl, ne da bi kaj govoril in se poslovi; to je razkačilo mladega generala Pinteriča iz Velikoveca, skočil je po koncu ter močno okaral mlačnost poslancev. — Kiršner pa ga je ves razburjen zavrnil. — Deželni poslanec Plavec se je hvalil, da se je še le po njegovem trudu uresničila želja Podjunske doline, ker dobijo most pri Lipici. A Grebinčani ga ne potrebujejo; so bili že poprej zoper ta most in so sedaj vsi poparjeni, ker bodo morali plačevati ravno toliko, kakor bližnji Pliberk in Ruda, namreč po 10%.

Občinski pisar Jože Horner je priporočal železnico od Mostiča na Velikovec, odtod čez Grebinj na St. Pavel. Dobro, a te proge do Velikoveca na Šent Pavel nas nobeden doživel ne bo. — Pesek v oči. — Staknil je tudi neki paragraf, po katerem so hranilnice zavezane vsako leto nekaj oddati med uboge kmetijskih občin, a hranilnice menda ne poznajo tega paragrafa, vsaj ravna se ne po njem.

Jože Raffr, sicer obče spoštovan mož, rodом Nemeec, je tožil, da se je toliko denarja vrglo v Dravo, ker so zidali zoper sv. evangelij na pesek — dobro — a po toči zvoniti je prepozno. — Te besede so vnovič razburile generala Pinteriča, ker je menda precej teh zavrzlih novičev zaslužil pri oni zgradbi. Govorilo se je tudi o podržavljenju hranilnic, da se napravi postava, po kateri bi se smele podirati kmetije graščakov, njive in travniki bi se ne smeli pogozdovati itd., kar so pa naši slovenski poslanci veliko boljše že sto- in stokrat ponavljali.

Nekdo je še hotel interpelovati Kiršnerja, zakaj da je glasoval v državnem zboru zoper novo postavo o kupovanju na obroke, ki je kmetom vendar toliko potrebna in še vse tri poslance, zakaj da so glasovali v Celovcu zoper prevzv. škofa i usmiljene sestre, pripomogli pa, da so se vpeljale lutrovske postrežnice v naši deželni bolnici, pa ni imel dovolj korajže, — škoda! — Druge nesreče se ni zgodilo. Nazadnje se je pa vendar, a tudi kaj po sili smejal oštir Rajmund Jenull.

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. aprila.

Parlamentarični govori s pričami. Dva češka poslanca sta zadnji čas govorila v zbornici poslancev v češčini in imenovala svoje tovariše za priče, da je njihuj govor zares tak, kakor ga mislita

škodljive male strehe še precēj varovale dežja. Ana nanosi v kolibico drvja in sama postavi prikladno klopico. Na tej se je dobro sedelo. Pred njenimi očmi je reka ustavljena v toku, na drugi strani nad njo je strmo pogorje, navpik se popenjajoč nad reko, poraščeno z drevjem. Temno smerečje odseva preko rudečkastih skal. Bujni mah, temna in jasna zelen, orjaške peroti praproti. To je lagodilo očesu s čarobno krasoto gorske prirode. Jednakih ni krasot od naših tosranskih krajev. Na levo, za hrbitiščem gore, štrlelo je proti nebu zidovje starega gradú. Kvišku na desno reke razprostirala se je dolina, in ob ugodnem, vedrem vremenu bil je prost razgled v široko kotlino, obrobjeno s temnim gorskim pasom.

Ana hiti h kolibici. Dospévši pod hrast, ki je zabranjeval mokrotno nad listjem, zacepta z nožicama ob zemljo, da si otrese s svojih čizmíc črno blato. Slaba pot po blatnem uvozu jo je utrudila, lice njeno gori v rudečici. Šlo ji je na dvajset let, toda zdelo se je, da je starejša. Stroga resnost, malobesednost in otožnost v obličju, vse to jo je delalo starejšo, nego je bila v istini. Malokomu je zaupala, tovaršice ni imela, razven dveh prijateljic: samoto in svojo teto, staro gospodično, bivačo v mestu. Elizabeta Vidinska živela je ondi od skromnih obrestij kapitala po starših; bila je za nekaj let starša od njene sestre, Anine matere, a bila je tudi bistroumna in skušena v življenja bridkosti.

(Dalje sledi.)

spisati in poslati časopisom, da ga objavijo. To sta storila zaradi tega, ker se je naročilo državnim pravdnikom, da naj konfiskujejo vse govore, ki so se govorili v državnem zboru, ako niso v stenografičnem zapisniku, ker ni nobenega jamstva, da se je govor zares tako objavil. Vzlic vsem tem previdnostim je državno pravdnitvo „Národne Liste“ konfiskovalo, ker so objavili dotična govora. Vredništvo se bode pritožilo in sodišče bode govorilo. Stvar je pa za nas Slovence važna. Ako obvelja načelo, da se ne smejo priobčevati govori, ki niso v stenografičnem zapisniku, potem se govori slovenskih in hrvatskih poslancev v isterskem deželnem zboru tudi ne bodo mogli priobčiti.

Civilni zakon na Ogerskem je zbornica poslancev vsprejela z veliko večjo večino, nego se je pričakovalo. To pa prihaja od tod, da se je glasovalo pod vtisom Kossuthovega proslavljanja. Kossuth sam se je malo pred smrtjo izrekel za civilni zakon, sinova njegova sta pa tudi priporočala cerkveno politiko sedanje vlade. Pri tem velikem naudušenju za Kossutha je bilo nemogoče, da bi se njegove ideje ne pokazale z vso silo v zbornici poslancev. Glasovanje o civilnem zakonu je najboljši dokaz, kako globoko je na Ogerskem vkoreninjeno košutovstvo, katero pospešuje na vso moč vlada sama, da bi ložje zmagala s svojimi proticerkvenimi predlogami. Ne vé se pa, če naposled baš košutovstvo tudi nje ne pomeđe, ker ne bode kos duhovom, katere je sama priklicala. Upamo pa, da se v gospodski zbornici še ni tako utrdil Kossuthov duh, da se ne bi upala upreti vladni cerkveni politiki.

Ogerska narodna stranka, kateri je vodja Apponyi, se bode tudi začela čistiti. Pri glasovanju o civilnem zakonu so nekateri člani stranke glasovali za civilni zakon. Ti baje sedaj mislijo izstopiti. Stranki to ne bode preveč škodovalo, bode vsaj bolj jednotna. Liberalni člani so stranki delali samo ovire. Sicer je pa pričakovati, da stranka v kratkem dobi nadomestilo. Ugronova stranka se najbrž razbije. Pri posvetovanju o civilnem zakonu se je v tej stranki pokazalo hudo nasprotje. Ugron in nekateri tovariši so bili proti temu, da bi podpirali sedanjo vlado, večina se je pa izrekla odločno za civilni zakon. Ugron in tovariši se najbrž zjedinijo z narodno stranko, dočim se ostali člani te stranke spojé z drugimi skrajnimi levičarji. Začenja se torej na Ogerskem naravna preosnova strank, ločitev duhov po njih verskem prepričanju.

Siciljske stvari. V Palermu se je začela obravnava proti socialističnemu agitatorju poslancu De Felice Giuffride in desetim sozatožencem, ki so narod hujskali k izgredom. De Felice z vso odločnostjo oporeka, da bi bil denar dobil iz inozemstva, ali da bi socialisti hoteli Sicilijo prepustiti k Angliji in nekatera pristanišča pa prepustiti Rusiji. Socialisti ne mislijo z zarotami rešiti gospodarskega vprašanja temveč z revolucijo, ki se izvrši z znanostjo in civilizacijo. Zopet nov dokaz, kam pelje nova veda in civilizacija; do vstaje. Požiganja in poboji na Siciliji so torej le posledice novodobne znanosti, ki neče poznati Boga. Bodo li sedaj liberalni vodje že spoznali, kam pelje znanost, katero prodajajo liberalni profesorji. Sad te znanosti nikakor ne bode sladek.

Uganda v Afriki. V angleškem parlamentu je izjavil minister Harcourt, da bodo v varstvo angleških koristij Ugando postavili kmalu pod angleški protektorat. S Francijo se pa vrše pogajanja zastran odškodovanja katoliških misijonov po izgredih. V Ugandi so bili veliki poboji. Protestantski misijonarji so domačince bili nahujskali proti katoliškim misijonarjem. Katoliki v Ugandi pač nemajo dobrega pričakovati, ako pride dežela pod angleško oblast. Protestantski angleški misijonarji bodo potem še predrznejši, posebno ker jim tudi denarja ne manjka. V toliko se pa razmere zboljšajo, da bode Anglija naravnost za nasilstvo odgovorna, dočim dosedaj ni bila.

Cerkvena glasba.

Danes je izšel drugi zvezek „Slava Bogú“ s 23 Marijinimi pesnimi. Delec je prav primerno za bližnje Šmarnice, saj nam itak ne preostaje lepih šmarčnih pesmi. Vse pesmi so složene za mešan zbor, deloma z obligatnimi orglami; skladatelja sta šla do skrajne meje cerkvene dostojnosti, to pa iz tega uzroka, ker vsakdo si želi za Šmarnice mičnih, prijetnih pesmic in tudi drugi skladatelji, ki čujejo na ime strogih cecihjancev, so pri šmarčnih pesmih bolj popustljivi, n. pr. Haller, Lipp i. dr.

Iz tega ozira upamo, da bo to šmarnično vezilo dobro došlo našim cerkvenim zborom. Čas je prav primeren, kajti v 14 dneh se prične šmarnična požnost, torej rojaki urno sezite po novih šmarničnih zvokih. K.

Koledar za 16. teden leta 1894.

Nedelja, 15. aprila: III. povelik., evangelij: Jezus napove svoj odhod Jan. 16.; Varstvo sv. Jožefa. Ponedeljek, 16. aprila: Julijana d. m. Torek, 17. aprila: Anicet p. m. Sreda, 18. apr.: Elevterij šk. m. Četrtek, 19. aprila: Leon IX., papež. Petek, 20. aprila: Viktor m. Sobota, 21. aprila: Anzelm šk. — Lunin spremin: Ščip 20. aprila ob 4 uri jutraj. Solnce izide dne 15. aprila ob 5. uri 17 minut, zaide ob 6. uri 43 minut.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 14. aprila.

(Družba sv. Mohorja.) Prav velečastno se dviga na lepem prostoru v ljubljanskem predmestju celovškega mesta, novi krasni dom družbe sv. Mohorja. Lepo poslopje je čisto dodelano in v kratkem se začne seliti družbina tiskarna iz sedajnih nedostatnih prostorov v novi, krasni dom, ki bo vredno stanovišče prvi in najodličnejši naši narodni družbi sv. Mohorja! Novi dom, ki se ima kmalu otvoriti, bode v čast našemu milemu narodu, ki z družbo, kakeršne drugi veliki narodi nimajo, klevetnikom svojim priča, da krepko živi! Veselimo se zato ob izrednem dogodku otvoritve novega družbinega doma, res lepe lastnine vsega slovenskega naroda! Veselimo se letos, ko je število Mohorjanov nepričakovano sijajno napredovalo. Kakih 5000 Mohorjevih udov šteli bode moletos več nego lani! Kdo bi se srčno ne veselil takega nepričakovano sijajnega napredka? Hvala za take uspehe Vsemogočnemu, hvala pa tudi požrtvovalnim in neutrudnim poverjenikom. Dokler Slovenci še premoremo tako družbo, nam pač še ni obupati!

(Kanonično vmeščen) je bil dne 11. t. m. č. g. Andrej Zaman na župnijo Šmarjeto na Dolenjskem.

(Darovi.) Za pogorelec v Škocijanu: Duhovnik v Ljubljani 10 gld.; neimenovan 5 gld. — Bog plačaj stotero!

(Nemški „schulverein“.) Iz Celovca dne 13. aprila: Z izdatno podporo iz blaženega „rajha“ naši zagrizeni Nemci neutrudno nadaljujejo herostratsko svoje početje. Dne 9. t. m. zborovali sta tukajšnji podružnici „schulvereini“ (moška in ženska). Iz poročil izvemo, da so dobili nemški rogovileži iz Hanovera 350 mark. Glavno vodstvo je dalo tukajšnjim podružnicam na razpolago 3000 gld., ki so se porabili za ponemčevanje koroških Slovencev. Moška podružnica je nabrala 991 gld. 68 kr., ženska 2177 gld. Letošnje leto hoče zopet napraviti neki „ortsgruppentag“, kjer bodo zopet požirali Slovence kar — cele!? Tako so naši nasprotniki neprestano pri delu. Odgovorimo jim s tem, da izdatno podpiramo slavno našo družbo sv. Cirila in Metoda, ki se ne steza, kakor „schulverein“ po tujem, marveč brani, kar je našega! —m—

(Notarjem v Ajdovščini) imenovan je notarski kandidat dr. Mario Pascoletto.

(Slovenski otroški vrt v Ločniku) pod Gorico je pofurlančenim Ločnikarjem in njih zavetnici ter zaščitnici „Lega nazionale“ dokaj pri sre. Zato je pa „Lega nazionale“ rodna hčerka pokojne „Pro patria“, patrijotično(?) in dinastično(?) šolsko društvo hitelo zgraditi nov laški otroški vrt, da bi morda ne bil kak slovenski otrok tako nesrečen, da bi zašel v slovenski vrt! Laški otroški vrt odpre „lega“ v nedeljo. Menda pač ne bodo tamošnji Slovenci tako nesposobni, da dajo svoje otroke v odgojo Lahom? Zanašati se smemo, da bodo vršili zavedni Ločnikarji svojo narodno dolžnost in nevedne podučili, kaj so potujčenci svojem.

(Vodovod za Zidani Most.) Kraj in postaja Zidani Most dobi potreben vodovod. Voda se bo napeljala iz nekega studenca, ki je med postajama Zid. Most in Hrastnik in ima obilo prav sveže in dobre vode. Do zdaj so morali in bodo še morali, dokler ne bo vodovod gotov, vodo voziti iz tega studenca na Zid. Most v sodih, v katerih se je pa

v poletnem času zelo ogrela. Temu nedostatku se bo zdaj odpomoglo z vodovodom, za katerega napravo so se pripravljala dela po malem že pričela.

(Tržaški časopis »Edinost«.) ki se je pred dnevi zueveril svojemu lastnemu gesu „Svoji k svojim“, ter se je tiskal v tiskarni Amatijevi v družbi z „L' Indipendentejem“, pričel se je zopet tiskati v Dolenčevi tiskarni. Tako je prav — bodimo dosledni lastnemu načelu!

(Požar v Št. Rupertu.) Poroča se nam: Če ravno je bilo že naznanjeno v cenjenem listu, da so dne 9. t. m. župnijska gospodarska poslopja v Št. Rupertu to je hlevi s skednjem in svinjaki pogoreli, naj vendar tudi jaz nekaj vrstic dodam. — Ogenj zaneten po zlobni roki nastal je ravno med obedom ob eni uri popoldne, toraj se ni precej zapazil in ker je bilo na skednju veliko sena, desek in drugega orodja, zato je bilo poslopje naenkrat v ognju. Z največjo silo rešila se je živina izpod gorečega poslopja in nekaj orodja, vse drugo pa je zgorelo. Domača brizgalna je bila hitro na mestu požara, pa žal da se je pohabila, da tako ni mogla več delati. — Kakor hitro pa je bilo mogoče, prihitela je požarna bramba iz Mokronoga ter ognjegasci z Mirne in posrečilo se jim je, da so vendar župnišče, katero je bilo v skrajni sili, obranili, kajti mokronoška požarna bramba je hitro in obilno vode dobila iz globoko pod župnijskim poslopjem tekoče Bistrice s svojimi dolgimi cevi. In zato zasluži ta vrta požarna bramba vso pohvalo in zahvalo kakor tudi ognjegasci z Mirne, katerim skup se je posrečilo rešiti ne le župnišče, ampak tudi šentrupersko vas. Pri tem požaru se je pokazalo, kaj zamore dobro organizovana požarna bramba z dobrim orodjem in vstrajno človeško voljo in le želiti je, da bi se tudi pri nas ustanovila taka bramba v varstvo prebivalstva. Tudi visokorodni gospod grof Ant. Jož. Barbo je bil kmalu s svojo malo domačo brizgalno na mestu, s katero je veliko koristil. Da so tudi domači in mokronoški c. kr. orožniki veliko pripomogli da se je požar ustavil, kakor tudi ljudstvo domače, katero je od blizu in daleč od dela priteklo na pomoč, se po sebi razume, toraj vsem srčna zahvala. Župnijska pogorela poslopja so zavarovana pri „Unio ca holic“ za 3000 gld. — Škoda pa je cenjena na 6000 gld. kajti poslopje je bilo veliko.

(Iz Radeč.) Z delom pri zgradbi mostove glave na naši strani se je moralo prenehati, ker je treba visoko skalovje vzdigajoče se poleg ceste odstreljevati, da se tako dobi večji prostor, ki bo potreben pri ovinku na most. Mostovo železje se pa že dovažja z Dunaja.

(Novice s Primorja.) V Rovinju je jel, kakor smo že poročali, izhajati nov list z naslovom „Il Risveglio“, ki je seveda popolnoma liberalen. Vzlasti nadobudna vročekrvna mladež laška se zbira krog njega, da reši zatrane Lahe in — dobi priliko objavljati svoje nesmisli. — Prošli mesec se je iz Istre odposlalo preko Trsta 3978 77 hektolitrov vina. Srednja cena je 12 gld. — „Il P. polo“ ima dne 12. t. m. v svojem uvodniku med drugimi te le znamenite besede: „Če bi se dali v jedno blagajno vsi ogromni stroški, katere je imelo mesto Milan, potem tisti, ki jih je že večkrat potrošil Rim in tisti, ki so jih zadnje dni izdale Benetke, da izkažejo svoj poklon gospodarju Nemčije, bilo bi dovolj denarja, s čimer bi se lahko utešilo ubogo laško priprosto ljudstvo, ki berači krog kruha in ker ga ne dobi v domovini dovolj mora pohajati po Evropi z orgljicami, s piščalkami, s svizci ali pa se za vedno posloviti od domovine in se izkrcava s celimi rodbinami v Ameriki“. — Ta nauk velja tudi za nas Slovence. Za vse mora biti zatajevanje naš resni čas, ko toliko naših bratov strada in gine. Parad in šumnih, z apravljaljivih veselje je tudi pri nas — preveč!

(Iz Št. Pavla v sav. dolini.) Gledališka predstava šentpavelskih diletantov v korist stavbenega zaklada za novo župno cerkev je v nedeljo dne 1. aprila sijajno vspela, kajti izročili so za dotični namen naši pridni umetniki od vspešne svote 309 gl. 30 kr. po odbitku le malo znašajočih stroškov 19 gld. 70 kr., lepo svoto 290 gld. 10 kr. — Izražamo jim za izredni užitek in dobro zabavo naj iskrenejšo zahvalo in pridenemo željo, da bi vrle naše diletante kmalu zopet videli na domačem odru! Toraj na svidenje!

(Hrvatske novice.) Veselo gibanje se pojavlja sedaj po imenovanju prevz. dr. J. Posilovića za zagrebškega nadškofa. Po mnogih krajih opravljajo slovesne službe božje, katerih se

navdušeno utelezuje ljudstvo zahvaljujoč Boga za svojega nadpastirja. V mnogih mestih so tudi izvolili dr. Posilovića za častnega meščana. — V Brčkem so zaprli nedavno zaradi velikosrbskih agitacij razkolnega duhovnika Mih. Jovičića in bivšega učitelja Jurija Stanojevića. — Mažaronske „Narodne novine“ se grozno hudujejo zaradi izjave zagrebških vseučilišnikov glede umirovljenja prof. Brestjenskega. Nekaj skušajo dokazovati proti njim, češ da nimajo pravice, potem pa pristavljajo, to-le 19. veku kaj malo primerno grožnjo: „Vseučilišniki bodo s tako zlorabo v bodočnosti onemogočili vsakeršni legalni shod na vseučilišču“. Nam se zdi, da bodo mažaronski Ivani Grozni onemogočili celo — vseučilišče po svojem postopanju.

(S Koroškega.) dne 13. aprila: Rudeči internacionalci ali socijaldemokratje so se začeli zadnji čas živahneje gibati tudi že na Koroškem. Ustanovili so hkrati kar dvoje novih društev. Minoli ponedeljek je zborovalo celovško, pa shod je bil tako živahen, da ga je moral vladni zastopnik razpustiti. — Do koncem marca je umrlo v Celovcu 218 ljudi (lani 193). tujev je prišlo v istem času 2912 (lani 2618). — Tatvine po celovških cerkvah se zopet množé. Predvčerajšnjim so neznan lopov ob belem opoludnevu ukradli v benediktinski cerkvi precej dragocenih zlatih okraskov raz podobo majke Božje dobrega sveta. —m—

(Kako postopajo s slovanskimi duhovniki v Istri?) Pišejo nam iz Istre 10. t. m.: V našem poreškem političnem okraju se dogajajo zelo čudne stvari; ne zadostuje preziranje vsega, kar se slovansko čuti, ampak se denuncira in podnašajo tožbe proti naši prezasluzni duhovščini, ki gotovo svojo dolžnost vestno in natančno spolnuje. Pred časom vložil je glasoviti bivši državni poslanec Tomaž Vergottini tožbe proti nekemu župnemu upravitelju, češ, da zanemarja svoje dolžnosti in da hujska kmete. Vsled te pritožbe odločil je škof Flapp preiskavo proti dotičnemu župnemu upravitelju. Dotična komisija se je po strogi preiskavi prepričala, da je toženi duhovnik ne le svojo dolžnost vestno izpolnjal, temveč storil še, več kakor je bila njegova dolžnost. Namesto, da je dobil ukor, bil je župni upravitelj po nepristranski komisiji pohvaljen kot uzoren in vesten pastir v Gospođovem vinogradu. — Poleg takšnih primerov bi mogli naštet še neštivilno drugih, kjer se naše veljake sumniči in obdolžuje dejanj, o katerih se jim nikoli niti sanjalo ni. Blagoslovljena bodi roka, ki v poreškem političnem okraju red napravi!

(Županom v Števerjanu) — goriška Brda — je bil izvoljen 7. t. m. g. Fabris pl. Konrad, ki je županoval Števerjancem uže več let.

(Vojaška vest.) Premeščeni so v aktivno domobranstvo kadeti častniški namestniki: Edvard Hommel od polka barun Kuhn št. 17., k novomeškemu domobranskemu batalijonu št. 24; — Arnošt Pirhan od 17. polka baron Kuhn k goriškemu domobranskemu batalijonu št. 74; — Danijel Margetić od petrovaradinskega polka baron Filipović št. 70, k ljubljanskemu domobranskemu batalijonu št. 25.

(Iz Brna, 8. aprila. O katoliški organizaciji na Moravskem so govorili in pisali nasprotniki do sedaj prav bagatelno, malenkostno. Niso se mogli sprijazniti z mislijo, da jim zamore „klerikalna“ stranka se vspešno zoperstaviti. V preroškem svojem duhu so se že gledali na vrhuca slave in prav nič niso dvomili o svoji splošni zmagi. Ali človek obrača, Bog pa obrne. Katoliška stranka se tako ugodno razevita, da to i nasprotniki se vé v svojo žalost spoznavajo, strmé in si prizadevajo, vtis tega pri svojih potlačiti. Praški „Nár. Listy“, pionir liberalizma po lepi Moravski, pišejo, da „klerikalizem“ zmagovalno napreduje. To je brez doma vsakemu sod-lavcu pri katoliški stvari v častno zadostilo in spričevalo. Kajti mora ta napredek že nekaj pomeniti, ko se je omenjeni list toliko ohrabil, da kaj takega konstatira. Da se pa to pripoznanje vsaj kolikaj oslabi, mora pomagati zvižca, namreč, da bi narodna prvaka Sušil in Procházka ne pristopila k sedajni duhovščini in bi njenega postopanja ne odobraval, ker hoče sedanja duhovska generacija vladati vsemu ljudstvu. Fraza stara, tisočkrat porabljena in obrabljena, ki več ne vleče. Ne vleče zato, ker vé ljudstvo, da je jedini „hierarha“ olomuški nadškof več žrtvoval za dobrodelne namene v poldrugem letu svojega vladanja, kot vsi mladočehi skupaj v vseh letih svojega gospodovanja. Drug

„vladajoči“ klerikalec grof Pötting daruje skoraj četrt milijona za narodni zavod, kakor sem bil o njem že pisal. Klerikalec so vpisali večino za češko hodoninsko realko, klerikalec se pečajo z mislijo, napraviti katoliško vseučilišče itd. In koliko pripomaga k razvoju katoliške organizacije. Katoliška politična in druga društva! V svoji ljubezni do katolicizma pa nazivljejo napredujočo stranko „klerikalno internacionalo“. Ali bodo s tem priimkom žalest svojo in svojih potolažili, ni še znano. Čudno pa je vsekako, da se zanašajo v Opavi zgolj na duhovnike, ki niso narodnosti še nikdar izdali! Tako različnega mnenja o svečeniških je jeden in isti list. Menda nimajo vendar Mladočehi toliko moči, da bi uspešno delovali brez črnih mračnjakov v krajih, kjer so na krmlu Nemci?

(Čudna bolezen.) Pišejo nam iz Trsta nastopno: Oprostite, ako Vas nadlegujem s svojo mogoče neumestno pisarijo. Na to, kar Vam bodem pisal, siluje me moje srce, ki krvari, ko v tržiških laških časopisih čitam razna poročila o kakšnih pretepih, tatvinah ali ubojih. Pri takšnih slučajih, ki se pogostoma zgodijo, opisujejo naši laški časopisi na debelo in široko vsako zadevo in pri vsaki osebi skoraj, ki je slovenskega rodu ali iz slovenskih krajih ter je po nesreči vpletena v takšno zadevo, pristavljajo stereotipno na primer: »N. N. di Lubiana« ali pa (ako so ženske) »N. N. di Flitsch«, v protivnem slučaju, ako je treba omeniti kako pohvalno zadevo in ako je dotični ne le po rodu, temveč tudi po mišljenju Slovenec ali Slovan sploh — tedaj ga krstijo »il nostro concittadino« ter mu hvalo pojejo, če se jim slučajno ni že zameril ali pa ne poznajo njegovega političnega mišljenja. Da laški časopisi do Slovanov niso objektivni, je že stara stvar — in da nalašč zasramujejo slovenski rod, mi ni potrebno niti pisati. S tega stališča uprav se veselim, da smo dobili slovenski časopis v italijanskem jeziku, ki bode marsikatero stvar razodel na občo našo korist. Skrbeti pa bi tudi mi morali, in neuke z lepimi primeri, da se v slučaju nesreče ne bodo sramovali lastnega svojega rodu, ki ni kriv, da so se v nesrečno uro rodili. Čudna bolezen pa je, da skoraj vsak tretji Slovenec, ki v Trst pride in se ga vpraša, od kod da je, odgovarja: iz Ljubljane, ali pa od Ljubljane, čeprav je morda tudi iz Spodnje Štajerske ali pa 20 ur daleč od Ljubljane. Tako se zgodi tudi pri slučajnem kakem prestopku in ako se prestopnika popraša po domovini, dobimo zopet: iz Ljubljane. In tako pride dostikrat, da taki malopridneži črnijo po nepotrebnem našo belo Ljubljano!

(Tržaške novice.) Iz Trsta dne 11. t. m.: G. Bojmovič, Lojdov kapitan je dobil od sultana Medžidje red 4. vrste. — Dr. J. Degano je dobil pravico izvrševati zdravnikovo prakso. — Naši mestni očetje snujejo zavod za ženske. Sedaj se najboljših rodbin hčere vzgajajo v zavodu redovnic Notre Dame de Sion, toda trde, da se tam preveč zanemarja laščina in zato hočejo spojiti z mestnim dekliskim licejem zavod, koder bode po dnevi preskrbovanih in vzgojevanih brez dvojbe v pristnem laškem duhu začetkom do 25 učenk. — Furlansko delavsko podporno društvo v Romans-u (Goriško), je pokazalo svoje katoliško mišljenje s tem, da si je naročilo društveno zastavo s podobo nazareškega delavca, sv. Jožefa, Na drugi strani so kmečka in rokodelska orodja. Izdeluje jo Klemen Delneri v Gorici.

(Arhivar Vincenc Brandl.) Iz Brna: 5. aprila je slavil deželni arhivar Vincenc Brandl 60letnico svojega rojstva. Mož je vreden, da se pri njem nekoliko pomudim. Znan je kot učenjak, pisatelj in zgodovinar. Manj je pa znan kot delavec na političnem polju. On je bil z nekdanjim ministrom dr. Pražakom na čelu pešiči rodoljubov, ki so se trudili pred tridesetimi leti za razvoj narodnosti, posebno v Brnu. Kako delaven je bil v tem oziru, kaže, da so dosegli Nemci ravno radi ali zoper njega, da ne more biti voljen v deželni zbor oni, ki je v deželni službi. A s tem niso mogli njegove delavnosti popolnoma zadržati. S svojim bistrim umom, odločnostjo in nenavadno zgovornostjo, ki je tisoče in tisoče navduševala, si je zaslužil, da ga narod občuduje in mu želi še mnoga leta dočakati, dnij, ko se bodo dosegle vse pravične želje zvestega češkega naroda.

(Slika sv. Florijana) za števerjansko cerkev v goriških Brdih, o kateri smo poročali, da jo je na-

slikal g. I. Gosar v Gorici, prenesli so iz Gorice v Števerjan štirje mladeniči 7. t. m. Ko so se bližali vasi, pozdravljali je njih prihod grom topičev in pritrkavanje zvonov. Obilno Števerjanov zbralo se je v cerkvi, da si ogledajo novo sliko, katero bodo 6. maja slovesno blagoslovili.

(Hrvatski napis pri c. kr. okrajnem sodišču v Pulju) so pred dnevi umestili. Kakor se vidi, pri našem pravosodju mislijo v resnici na pravicoljubje in enakopravnost. Le da bi povsod dosledni bili ter da se ne pozabi — tudi na Kranjsko!

(„Radikalci se imenujejo, — a so anarhisti.“) Pod tem zaglavjem svojega uvodnika polemizuje zoper Mladočehe, ki so v državnem zboru glasovali proti civilni listini cesarskega dvora, pravi »Čech« proti koncu: »Rečejo-li torej danes zvestemu katoliškemu duhovniku: Ti si klerikalec, — odgovori naj jim brez strahu: Da, sem, toda zdaj dovolite, da i jaz vam povem, kdo ste vi: Vi se nazivljate radikalci, prav za prav ste pa anarhisti, ki že nimajo nobene vere, nobenega Boga, in tudi nečejo imeti nad seboj ni — vladarja!«

(„Südmärk“), to je ženska podružnica „Pettau“ zasnovala se bode danes zvečer v Ptujju na Štajerskem.

(† Miklavž Niegons), grško-razkolni nadškof, je umrl v Gorici v ponedeljek jutro. Pokojnega so prepeljali v tork v Trst, odkoder ga baje prepeljejo v Črnogoro.

(V Razboru na Spodnj. Štaj.) zabodel je že na belo nedeljo neki komaj 23letni rudkop iz Trbovelj tukajšnega domačina, tako da je ta vsled sprejetih globokih ran za par dnij potem umrl.

(Zavarovalnica zoper delavske nezgode za Trst, Primorje, Kranjsko in Dalmacijo) imela je minole dni sejo načelnštva, v kateri se je predložil računski zaključek za l. 1893. Zavarovalnica zoper nezgode ima, kakor zaključek poroča, 2.223.9 gld. prima in vkljeja. Upravni svet bode vsled tega naprosil vlado, da se ta primanjkljaj pokrije iz skupnega rezervnega zaklada.

(Gorki dnevi.) Iz Gorice. Izvanredno gorko je letošnje pomlad pri nas na Goriškem. Iz zime, ki je ne smemo zvati prehude, prišli smo takoj v gorko poltje in za letos nekako pre-kočili pomlad. Suša je precejšna, zemlja zeva po dežju. Doslej obeta biti letina dobra, le bati se je še slane, ki bi kaj lahko posmodila še maja meseca mladi sadni zarod. Bog ga čuvaj!

(V Gorici) obesil se je v tork 58letni Jakob Mu-tek, službujoč na goriškem kolodvoru. Bil je baje zelo udan nesrečnemu žganju.

(Semnji po Slovenskem od 16. do 21. aprila.) Na Kranjskem: 16. aprila na Skaručini in v Borovnici, v Dolih in v Vrhu (idrijski okraj); 17. aprila v Grahovem — Na Štajerskem: 15. aprila v Studenicah, v Ponkvi; 17. aprila v Kapeli; 20. aprila v Studenicah. — Na Primorskem: 16. aprila v Slivju, v Tolminu.

Društva.

(Pevsko društvo „Slavec“.) „Slavec“ priredi prihodnjo nedeljo dne 22. t. m. izlet na Šmarno goro. Odhod z jutranjim vlakom. V cerkvi na gori sveta maša, pri kateri poje odd-lek družvenih pevcev. Obed pri mežnarju, po obedu odhod z gore čez Gameljne na Ježico, kjer bode „pri Alešu“ prosta zabava. Gastje dobro došli! — Nadalje se udeleži „Slavec“ skupno z „Sokolom“ izleta v Novo Mesto dne 3. junija v kolikor mogoče velikem številu z društveno zastavo. a dne 10. junija pa se hoče društvo odzvati povabilu šišenske čitalnice ter bode sodelovalo pri ljudski velici v korist „Národnemu domu“.

(Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov v Ljubljani.) Vabilo na večerno zabavo, katero priredi katoliško društvo rokodelskih pomočnikov v Ljubljani povodom 39. leta svojega obstanka v nedeljo, dne 15. aprila 1894 v svojem domu Poljske ulice št. 10. Vspored: 1. V. A. Mozart: Ouverture k operi „Čarobna piščalka“, za glasovir. 2. Ogovor. 3. Fr. Könen: „Kolpingov grob“, moški zbor. 4. P. Ang. Hribar: „Slovenec in katolican“, zbor. 5. G. Eisenhut: „V naravi“, zbor. 6. F. S. Vilhar: „Oj vstani, solnce moje“, tenor samospev s spremljevanjem glasovira. 7. L. van Beethoven: Pathetique-sonata, adagio in allegro, glasovir. 8. „Pravica se je skazala“. Burka s petim v dveh dejanjih. Spisal dr. J. Ev. Krek. — Vstopnina: Sedeži po 40 kr. in 30 kr., vstop 20 kr. — Vsporeda 1. in 7. točko izvršuje slepi J. Gostinčar. — Začetek točno ob 7. uri zvečer.

Telegrami.

Dunaj, 14. aprila. Nemški cesar, ki dopoldne ni nič šel iz cesarskega dvorca, je ob polu dvanajstih odpotoval z zapadnega kolodvora. Nemški in avstrijski cesar pripeljala sta se vkupe na kolodvor v odprtem dvornem vozu, prvi v avstro ogerski uniformi. Ob vsej poti zbrano občinstvo je spoštljivo pozdravljalo vladarja. Na kolodvoru so pričakovali Bilinski, Reuss z veleposlaniškim osebjem prihod vladarjev. Cesarja sta se poljubila in objela pri presrčnem slovesu. Nemški cesar zahvalil se je avstrijskemu za prijazen vsprejem.

Dunaj, 14. aprila. Na interpelacijo Pradijevo zaradi konfiskacij izjavil je danes minister v zbornici poslancev, da ima vlada občni in gospodarski interes v tem, da se časniki močno razvijajo v postavnih mejah, in da se obvarujejo vsake škode, katere niso morda sami zakrivali. Če tudi ni nobene določbe, da bi se moral povedati povod konfiskaciji, vendar je vlada naročila, da strankam, ki to žele, naznanijo, kateri članki so povod konfiskacije, ne da bi navedli posamična spodtakljiva mesta. To naznanilo pa izostane, ko bi izdatelj porabil to prijaznost tiskovne policije, ki omogočuje prirediti nove izdaje v to, da bi demonstroval proti vladi. Potem je minister odgovoril na interpelacijo Klunovo gledé nastavljanja družega sodniškega zdravnika v Ljubljani in pojasnil postopanje pri razpisu dotične službe.

Dunaj, 14. aprila. „Wiener Zeitung“ objavlja zakon o pristojbinah za knjižice gorskih vodnikov in o legitimacijah nosačev, nadalje ministersko naredbo o določitvi takse za izpite, za stavbene, zidarske, kamnoseške in tesarske mojstre.

Budimpešta, 14. aprila. Zbornica poslancev je z 218 proti 114 glasom odklonila predlog Ugronov, da se vladi izreče graja zaradi njenega postopanja pri Kossuthovem proslavljanju. Poprej je ministerski predsednik mej opetovanim burnim odobravanjem desnice in močnem ugovarjanju leve izjavil, da se vlada ni mogla spuščati v polemiko z Ugronom, kateri, kakor se kaže, ne pozna dolžnosti parlamentarne vlade. Krone vlada ni mogla smatrati kot simbol brez vseh pravic, skazala je pijeteto za Kossutha, ali pustiti pa ni smela, da bi se kako omajalo zupanje v legalne razmere.

Slabo prebavljenje ima lahko slabe posledice, katere se lahko preprečijo z rabo premovane **želodone tinkture lekarja Piccolija v Ljubljani**. Stekl-nica velja 10 kr. 3 10-10

Popolnoma svilene tiskane foularde

od 75 kr. do gld. 3-65 meter — (kasih 400 različnih baž) — potem **órno, belo in barvasto** svileno blago od 45 kr. do gld. 11-65, gladko, progasto, prižasto, vzorčasto, damasti itd. (kasih 240 različnih baž in 2000 različnih barv, narčtov itd.) poštnine in carine prosto. Vzorec pošlje se z obratno pošto. Pisma veljajo 10 kr., dopisnice 5 kr. v Svico.

Tovarna za svileno blago G. Henneberg (10 2) (e. in kr. dvorni založnik v **Curihu** (Zürich). (16-4)

Bolgarska konverzija. Besedo konverzijo posestniki vrednostnih papirjev, kaj neradi slišijo. Gledé na konverzijo 6% bolgarskega državnega hipotekarnega posojila, pa to vendar ne velja, ker je prisilna konverzija izključena in je protovoljna konverzija mogoča jedno, če se naklonijo vse one ugodnosti posestnikom bolgarskih obveznic takoj, katere bi jim došle po naravnem razvoju bolgarskega državnega kredita. Bolgarske obligacije so tudi sedaj že papir za naaganje, ki daje vrlje obetani konverziji ne le veliko obrestovanje, temveč tudi primerno upanje do kakega dobitka. 219 1

4odstotna zastavna pisma gališkega zemljiško-kreditnega društva. V deželi, katere glavno bogastvo je v zemljiščih, dajo mestna posestva manj varstva, kakor obsežne zemlje veleposestnikov. Gališko zemljiškokreditno društvo je zveza posestnikov deželnotabularnih posestev, ki so po vzgledu pruskih deželnih stanov vredili hipotetni kredit, in izdali zastavna pisma z zanesljivo podlago. Stroga načela, ki so se pri tem porabila, in izključenje vseh drugih podjetij iz društvenega podjetja, so društvo naredila neodvisno od vseh trgovskih gibanj in torej od vseh kriz. Zastavna pisma so prišli vsi torej najboljšim papirjem za nalaganje, kakor so tudi zastavna pisma pruskih deželnih stanov. 220 1

KATOLIŠKI SKLAD.

Za „katoliški sklad“ prejeli smo nadalje od p. n. domoljubne gospóde nastopne darove:

Neimenovan dekan z Dolenjskega, tretji prispevek 100 kron . gld. 50.— J. B. iz Idrije na Kranjskem, „kamenček h katoliškemu skladu“ 2.—

Janez Brencce, župnik pri sv. Gregorju, mesečnina za februarjij . . .	gld.	1
Rok Merčuu, nunski katehet v Ljubljani, mesečnina za februarjij . . .	"	2
Mala stava 2 krogi . . .	"	1
Viktor Šteska, mestni kapelan v Kočevju . . .	"	5
Frančišek Mekinec kapelan v St. Vidu nad Ljubljano . . .	"	10
Avguštin Sinkovec, kapelan v Zužemberku, mesečnina za april . . .	"	5
Sotrudnik „Slovenec“ ob smrti g. J. Jakliča . . .	"	1
Janez Fabian, trgovec in posestnik v Ljubljani za piruhe . . .	"	10
Frančišek Povše, državni in deželni poslanec v Ljubljani, namesto venca na grob pokojnemu župniku Jerneju Jarcu v Dolu, Matija Mrak, stolni vikar v Ljubljani, za piruhe . . .	"	1
Josip Pichler, c. kr. tajnik okrajnega glavarstva v p. mesečnina za januarjij, februarjij in marec po 1 krono . . .	"	150
Frančišek Schweiger, župnik na Radovici, zopet . . .	"	5
Antonija Makuc, trgovka v Idriji, 4 kroge . . .	"	2
Učiteljica iz Idrije, 1 krono . . .	"	50
Ivan Kregar, pasar v Ljubljani, mesečnina za januarjij, februarjij in marec po 1 krono . . .	"	150
Janez Tavčar, župnik v Lešah, mesečnina za november in december 1893 ter za januarjij in februarjij 1894 . . .	"	20
Dr. Martin Matek, profesor bogoslovja v Mariboru, mesečnina za marec in april . . .	"	10
Josip Zidanšek, profesor bogoslovja v Mariboru, mesečnina za marec in april . . .	"	10

Mili Bog povrni vsem velikodušnim darovalcem tisočero ter jim obudi mnogo posnemalcev!
V Ljubljani, dne 5. aprila 1894.

Josip Šiška,

tajnik „izvršujočega odseka“.

Darovi za „katoliški sklad“ naj se blagovolijo pošiljati pod naslovom: **Josip Šiška, knezoškofjski tajnik v Ljubljani.**

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.	73:3	8.4	sl. zap.	jasno	0.00	
13. u. pop.	73:1	18.6	sl. scap	"	"	
9. u. zveč.	73:8	10.6	sl. vzh.	"	"	

Srednja temperatura 12.5 za 3.4' nad normalom

224 1

Bog vsemogočni sklenil je v svoji neskončni modrosti našega preljubljenega, nepozabljivega so-
proga, oziroma očeta, sina in brata, gospoda

JAKOBA MEDIČA

po dolgotrajni, jako mučni bolezni, previdnega s svetimi zakramenti za umirajoče, danes v soboto ob polu 6. uri zjutraj v starosti 48 let poklicati k Sebi v boljše bodočnost.

Pogreb dragega pokojnika bude v ponedeljek, dne 16. t. m., ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti, Dunajska cesta št. 32.

Svete maše zadušnice darovane bodo v župnijski cerkvi sv. Petra v Ljubljani.

Blagoga pokojnika priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.

V LJUBLJANI, dne 14. aprila 1894.

Terezija Medič, soproga. — Marija Medič, mati. — Ivan, Alojzija, Peter, Franc, Jakob, Pavel, Ana, Marija, otroci. — O. Kalist, Jožef Franc, bratje.

Zahvala.

Podpisani diletanti izražajo tem potom vsem cenjenim gostom iz Celja, Zalca, Griž, Št. Petra, Polzele, Velenja, Braslovč, Vranskega in drugih krajev za mnogokratni obisk gledališke predstave dne 1. aprila t. l. posebno pa gospoda dr. Ivana Dečku in Petru Majdiču za velikodušni dar najskrenejšo zahvalo.

Zajedno pa se zahvaljujejo tudi onim, ki sicer os-bno niso mogli prisostovati predstavi, pa so s poslanimi darovi pripomogli dokaj k dobremu gmotnemu vspehu.

Št. Pavel v Savinski dolini, dne 2. aprila 1894.

Šent-pavelski diletanti.

Pojasnilo!

Radi nepravilnosti povzročeneh po nekem V. E. sem primoran izjaviti, da nisem nikogar pooblastil izterjavati ali prejemati denarja v mojem imenu. Račune blagovale naj cenjeni naročniki edino le pri meni poravnati. Toliko v pojasnilo, da ne trpé škode niti spoštovani moji naročniki, niti jaz. Velespoštovanjem

Ignacij Čamernik, kamnosek,
221 1—1 v Ljubljani, Sv. Petra cesta.

Zahvala in priporočilo.

Spoštovanemu p. a. občinstvu uljudno naznanjam, da sem ostavil gostilno „pri črnem medvedu“. — Zahvaljujem se vsem dozdanim cenjenim gostom za njih obisk ter priporočam v obisk svojo novo

gostilno na Martinovi cesti št. 35

v lastnej hiši, katero

odvorim v nedeljo dne 15. aprila t. l.

Jamčim za najboljša cena jedila in pijačo ter točno postrežbo. Pristna domača vina in **Auer-jevo marono pivo po 9 kr. pol litra.** — Z odličnim spoštovanjem

Fran Poljšak,
222 (1) gostilničar v Udmatu.

Za Šmarince: 218 5—1

Slava Bogu.

II. del.

23 Marijnih pesmi za mešan zbor.

zložila in izdala

P. Angelik Hribar in P. Hugolin Sattner.

Založil ljubljanski frančiškanski samostan.

Tisk Miličev. — Partitura velja 1 gld., vsak glas 15 kr. brez poštnine. — Dobiva se edino v frančiškanskem samostanu v Ljubljani.

Tudi I. del — **Mašne pesmi** — je še na razpolago. Partitura velja 80 kr., vsak glas 15 kr.

Slavni slovenski listi: „Sl. Gospodar“, „Mir“, „Primorski List“, „Dolenjske Novice“ se prosijo, da ponatisnejo proti nagradi ta inserat.

J. Kolar

v Ljubljani, Šelenburgove ulice
izdelovate j kirurg. instr.,
nožar in orožar

se priporoča preč. duhovščini
in sl. občinstvu v naročila na

**vsakovrstne nožarske
potrebščine**

kakor so, britve, noži, žepni
nožiči, škarje, vrtno oro-
dje itd. itd., ter ima navedene
stvari tudi v zalogi. 145 6-6

Tudi brušenje skrbnih
predmetov oskrbi natančno in
poprave po nizki ceni pod
jamstvom za trpežnost pri
njem kupljenega blaga.

Ana Rupnik,

izdelovalka umetnih cvetic
v Ljubljani sv. Petra cesta št. 13.

priporoča se prečistiti duhovščini in slavnemu občinstvu
v izdelovanje vsakovrstnih

šopkov za cerkve in altarje, vencev za bandera in razne cerkvene slovesnosti

in sploh vseh v to stroko spadajočih izdelkov kakor
tudi popolne oprave za nove maše, po naj-
nižji ceni. 117 (6-6)

Tovarniško zalogo
šivalnih strojev
in
pristrojev
za vozarenje
ima

IVAN JAK

v Ljubljani, Dunajska cesta 13.

Centki zastoj in franko.

Službo cerkovnika in organista

išče

**Janez Ferlič v Štabnji (St. Stefan), pošta Prezid
na Koroškem,** katero more tudi takoj nastopiti.
Ponudbe naravnost njemu. 214 (3-1)

Tovarna cerkvene oprave.

Premovana 1873, 1881.

Jožef Deiller,

tovarna cerkvene oprave in izdeloval-
nica paramentov,

Dunaj, VII., Zieglergasse 27.
Zastopnik: Fraue Brückner.

Na dogovorjena naročila se izdelujejo vsi
cerkveni paramenti, kakor:

**pluviali, dalmatike, velumi, stole,
baldahini, bandera** itd. itd., pa tudi
cela mašna obleka v najpravičnejši
obliki. 54 26-6

Cerkveni paramenti.

MATIJA HORVAT,

čevljarski mojster,
v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 32,

priporoča se prečast. duhovščini in sl. občinstvu v
obila naročanja raznovrstnega

Zobuvala

katera izvršuje cenó, pošteno, iz zanesljivo trpežnega
blaga in po zahtevi od najfineše do najprosteje
oblike. 16 12-4

Podfosfornasto-kisli apneno-železni sirup

prireja lekarničar **Julij Herbabny** na Dunaji.
Ta že 22 let z največjim uspehom rabljeni, od mnogih zdrav-
nikov najbolje priznani in priporočani prsni sirup raztaplja
slez, upokojuje kašelj, pomanjšuje pót, daje slast
do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo
jači in kropl. Zelezo, ki je v sirupu v lahko si privajajoči
obliki, je jako koristno za narejanje krvi, raztopljive fos-
forno-apnene soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih
otročih pospešujejo narejanje kostij. Cena steklenici Her-
babnyevega apneno-železnega sirupa je 1 gld. 25 kr., po pošti
20 kr. več za zavijanje. (Polovičnih steklenic ni.)

Svarilo!

Svarimo pred po-
naredbami, ki se
pojavijo pod enakimi ali podob-
nimi ime ti, a so vendar posvoji
sestavi in svojem učinku po-
polnoma različne od našega origi-
nalnega 22 let obstoječega pod-
fosfornasto kislega apneno-
železnega sirupa. Zahteva naj
te sorej vselej izrečno Herbabny-jev apneno- železni
sirup. Pazi naj se tudi na to, da je zraven stojiča
oblastveno protokollirano varstvena znamka na
vsaki steklenici in prosimo, ne dajte se zapeljati
niti z nižjo ceno, niti z drugimi pretvezami, da bi
kupili kake ponaredbe! 599 20-18 97 9-20

Ostrednja razpošiljalnica za provinije: na Dunaju, le-
karna „zur Barmherzigkeit“ **JULIJA HERBAB-
NY-ja, Neubau, Kaiserstrasse 75.** Prodajajo ga gospodje
lekarničarji: V Ljubljani J. Svoboda, Gab. Piccoli, Ubald pl.
Trnkóczy, W. Mayr; dalje ga prodajajo v Celju: J. Kupfer-
schmied, Baumbachovi dediči; na Reki: J. Gmeiner, G. Pro-
dam, A. Schindler, Ant. Mizzam, lekarničar. F. Prodam, M.
Mizzam, drog.; v Brezah: A. Ruppert; na Svojedem (Gmünd):
E. Müller; v Celovcu: P. Hauser, P. Birnbacher, J. Ko-
metter, A. Egger v Novem mestu: A. pl. Sladoviz; v St. Vidu:
A. Reichel; na Trzinu: A. Siegl; v Trstu: E. Zanetti, A. Sut-
tina, B. Biasoletto, J. Seravalle, E. v. Leutenburg, P. Prendini,
M. Ravasini; v Beljaku: F. Scholz, dr. E. Kumpf; v Črnomlju:
J. Blažek; v Velikovecu: J. Jobst; v Wolfsbergu: J. Huth.

4% zastavna pisma galiskega zemljiško-kreditnega društva.

Ti papirji so
najboljše vrste za nalaganje denarja.
Dajo:
**Popolno davčno svobodo, svobodo fati-
ranja, sposobnost za kavoljo in pupilarno
varnost.**
Galisko zemljiško kreditno društvo
obstoji od 1841. leta in je pridržana cesarju izvolitev
guvernerja, ki je vodi.
Na vsačih 100 gld. zastavnih pisem
pride hipotečna vrednost gld. 253.33.
Ta zastavna pisma so torej najboljša za
nalaganja kapitala.
Izplačevanje kuponov in izrebanih papirjev vrši
se pri nas brez provizije in stroškov.

J. C. Mayer, menjalnica
v Ljubljani.

Kaiserjeve prsne bonbone

ki so dobrega okusa in lajšajo kašelj, hripavost, prsni in pljučni katar. — Pristne v zavitkih po 20 kr. ima gosp

Viljem Mayr, lekarničar na Marijnem trgu.

Na Najvišje povelje Nj. c. in kr. apostolskega veličastva. Bogato oskrbljena po c. kr. ravnateljstvu loterijskih dohodkov zajamčena

XXIX. državna loterija

1 za civilne dobrodelne namene.

3135 dobitkov v skupnem znesku 170.000 gld. in sicer: 1 glavni dobitek s 60.000 gld., z dvema preddobitkoma in dvema podobitkoma à 500 gld., 1 glavni dobitek s 30.000 gld., z 1 preddobitkom in 1 podobitkom po 250 gld., 2 dobitka po 10.000 gld., 10 dobitkov po 1000 gld., 15 dobitkov po 500 gld., 100 dobitkov po 100 gld., naposled serijski dobitki v skupnem znesku 30.000 gld. — Žrebanje se bo vršilo nepreklicno dan 21. junija 1894. — Srečka stane 2 gld. avstr. velj.

Podrobnejša določila ima igralni načrt, ki se dobiva brezplačno s srečkami pri oddelku za državne loterije Dunaj. L. Riemergasse 7, II. Stock, im Jakobshofe, kakor tudi po mnogih prodajalnicah. — Srečke se pošiljajo poštne proste.

Na Dunaju, v marcu 1894. 176 6-2

C. kr. ravnateljstvo loterijskih dohodkov, oddelek državne loterije.

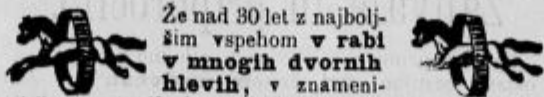
Nenavadno velik, 9 mesecev star

PES

iz čistega plemena bernardinskega je na prodaj. Več pové lastnik g. Martin Fišer, logarski uradnik, v Šneperku, p. Stari Trg pri Rakeku. 210 3-3

Franc Ivan Kwizda.

c. in kr. avstr.-oger. in kr. rumunski dvorni založnik.

Že nad 30 let z najboljšim uspehom v rabi v mnogih dvornih hlevih, v znamenitejših zasebnih in vojaških hlevih, okrepčuje pred in ojačuje po velikih naporih, pri izpahenju, otrplosti itd. ter ojači konja za izredno težko vožnjo in tek.

Kwizdov restitucijski fluid

c. in kr. priv. voda za umivanje konj.

Steklenica velja 1 gld. 40 kr. V.

Glavna zaloga: Okrožna lekarna, Korneuburg p. Dunaju.

Pri nakupovanju pazi naj se na varstveno znamko ter zahteva 135 20-3

Kwizdov restitucijski fluid.

Dobiva se v vseh lekarnah in droguerijah.

Jožefa Cotman-a vdova

priporoča svoj 100 12-9

pleskarski obrt

na Bregu št. 6 v Ljubljani

ter sprejema vsakovrstna v ta obrt spadajoča dela v mestu in na deželi po najnižji ceni.

France Pavšner

krojač v Ljubljani

naznanja preč. duhovščini in sl. občinstvu, da se je preselil v Dijaške ulice št. 9.

Ob enem se prav toplo priporoča v izdelovanje

talarjev, sukenj, havelok in razne obleke 182 26-2

ter zagotavlja trajno delo in uljudno postrežbo.

St. 3089.

Razpis.

200 3-2

Za Kranjsko se razpišejo sledeče službe

okrožnih zdravnikov

in sicer:

a) z letno plačo 800 gld. in 200 gld. priklade od zdravstvenega zastopa:

1. v Črnomlju.

b) z letno plačo 800 gld.:

2. v Bohinjski Bistrici;

3. v Kočevski Reki;

4. v Senožečah.

c) z letno plačo 600 gld.:

5. v Logatcu;

6. v Novem Mestu.

Prosilci za jedno teh mest vložé naj svoje prošnje pri deželnem odboru kranjskem v Ljubljani

do dné 25. aprila 1894. leta

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Gledé onih služb, katere se sedaj ne bi oddale, ostane predstoječi razpis še nadalje v veljavi.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dné 1. aprila 1894.

Na prodaj po nizki ceni ima podpisani rabljena, dobro ohranjena zimska in notranja okna, zastore (Jalousien), nekaj vrat, dobro ohranjene in prenovljene štedilnike.

J. REBEK

223 3-1

v Ljubljani, Francovo nabrežje.

Naznanilo otvorjenja prodajalnice.

Usojam si velečastiti duhovščini in slav. občinstvu uljudno naznaniti, da sem z dnem 7. aprila

v Ljubljani, v Špitalski ulici št. 9

otvorila

trgovino z drobnim in pletenim blagom, s krojaškimi in potrebščinami za šivilje in z umetnimi cveticami.

V zalogi imam vsakovrstne rokavice, kravate, ovratnike, srajce za gospode, turistične srajce in pasove, predpasnike, čipke, gumbe, nogavice, bluzne, modrece, petljane stvari, vence za neveste in za na krste, šopke za cerkvene oltarje, za nove maše, bandera in za svatbe itd. itd.

Preskrbela sem se z vsemi v to kupčijo vstevajočimi se stvarmi najbolje ter zagotavljam, da bodem postregla cenj. odjemalcem z dobrim blagom po možno nizki ceni.

Obilnemu obisku se priporočujoča beležim

216 (1)

velespoštovanjem

R. Podkrajšek.

Zahtevajte edino le

'Zacherlin'

ker je najhitrejše in najgotovješe moreče sredstvo

za vničevanje vsakovrstnih mrčesov.

Kaj bi moglo jasneje govoriti za nedosežno moč in dobroto, kakor njega ogromna razširjenost, ker se „ZACHERLIN-a“ proda vsaj dvanajstkrat toliko, kakor vsacega drugega sredstva.

Zahtevajte vselej le zapečateno steklenico in le tako z imenom „ZACHERLIN“. Vse drugo je ni vredno posnemanja. Steklenice veljajo: 15, 30, 50 kr., 1 gld., 2 gld., razprševalec „ZACHERLIN-a“ 30 kr.

Pristni „ZACHERLIN“ prodajajo v Ljubljani: 170 (12-2) a

Krisper Anton	Wencel H. L.	Lavrič M.	Spoljarič J.
Luckmann Ivan,	Terdina Josip,	Lenček Alojzij,	Jebačin Ivan,
Klauer J.,	Fabian Ivan,	Planinšek Karol,	Lekarna Trnkóczy,
Jeglič & Leskovic,	Karinger Karol,	Schiffer Viktor,	Ječminek Anton,
Lassnik Peter,	Kastner Mihael,	Sappan M. E.,	Reitz Jernej,
Perdan Ivan,	Kordin Josip,	Schussnig & Weber,	Scharabon A.

Dobi se tudi v vseh večjih krajih na Kranjskem.

Za gasilna društva!

Ravnokar je izšla za gasilna društva neizogibno potrebna knjiga:

Službeni red in vadbene predpisi za gasilna društva kranjske zaveze,

spisal A. C. Achtschin.

Ona tej knjigi znaša za člane gasilnih društev kranjske zaveze 1 krono, za n-člane pa 2 kroni; po pošti 20 vinarjev več.

Naročbe vsprejema podpisaneec, kateri ima v zalogi tudi sledeče tiskovine za gasilna društva in sicer vse vezane, namreč:

Službeni zapisnik	1 gld. 55 kr.
Sejni zapisnik	1 " 40 "
Blagajnična knjiga	1 " 80 "
Osnovnik	1 " 55 "

MAT. GERBER

(Josip C. Gerber)

204 3-3

založnik trgovine s papirjem in knjigoveznice v Ljubljani.

C. kr. finančno ravnateljstvo za Kranjsko daje s tem na splošno znanje, da se bodeta

pehotna vojašnica in strelivno skladišče v Rudolfovem

prodali potom javne dražbe. Dotična obravnava, katere se lahko udeleži z ustnimi ponudbami ali pismenimi oferti, se bode vršila

dné 30. aprila 1894 ob 10. uri predpoludne

pri **c. kr. finančnem ravnateljstvu v Ljubljani.**

Izklicna cena iznaša za **pehotno vojašnico 25.100 glđ., za strelivno skladišče pa 50 glđ.**

Vse drugo je razvidno iz natančnejšega razglasila, ki je objavljeno v uradnem listu Ljubljanskega časopisa št. 74 z dné 2. aprila 1894.

C. kr. finančno ravnateljstvo v Ljubljani,

dné 24. marca 1894.

Razglas.

Ravnateljstvo mestne hranilnice v Novem Mestu daje na podlagi sklepa z dne 21. marca 1894, št. I., na znanje, da bode hranilnica začela poslovati

dné 1. maja tekočega leta

ob 10. uri v mestni hiši.

Od tega dneva se bodo prejemale vloge. Prošnje za posojila pa se lahko vlagajo že od 15. aprila počenši.

Uradni dnevi so vsak torek in petek od 10.—12. ure dopoldne.

Ravnateljstvo mestne hranilnice v Novem Mestu,

dné 30. marca 1894.

206 4-2

Adolf Pauser,
predsedaik ravnateljstva.

Fran Perko,
pisarnični ravnatelj.

Dr. Schegula,
podpredsednik ravnateljstva.

Solidne, zložne
močne in
čudovito cenene

stole

vsake vrste ponuja
prva kranjska tvornica
za upogneno pohištvo
samo iz napojenega ma-
sivnega lesa.

Jos. Verbič-a
v Bistri,
pošta Borovnica.
(230 52-51)

Aleksander Götzl

podobar in pozlatar
v Ljubljani, Gledališke ulice šte. 8

opozarja prečast. duhovščino in cerkvena predstojništva na svojo dobro urejeno
podobarsko in pozlatarsko delalnico
v kateri izdeluje vsa v njegovo stroko vstevajoča se dela natančno, vestno, po
poslanih narisih ali lastnih načrtih po možno nizkih delu primernih cenah.
V zalogi ima vsakovrstna **razpela**, pripravna za misijone, procesije, šole
in zasebna stanovanja.
Naročila na **križeva pota** izvršuje prav ukusno in lično. 114 40-8

→ Lepa mladinska knjižica! ←

Četrty zvezek „Pomladnih glasov“ upa, da se bode vsostransko močno priljubil slovenski mladini in mladinsko ljubom po svoji mi- kavni in različni vsebini (življenjski Valvasorjev, s sliko slavnega moža, mična narodna pripovedka v verzih, več povestice, med nje uvrstene pesnice, daljša otroška igra), zlasti pa se nadeja prijateljev zaradi letos mnogo lepše zunanje oblike, (nove črke, barvan okvir) in precej večjega obsega, kakor druga leta.

Primerno darilo so:

Pomladni glasi

poševčeni
SLOVENSKI MLADINI.
IV. zvezek.

Uredil
IVAN ŠTRUKELJ.

Založili sotrudniki.
Tiskala Katoliška Tiskarna v Ljubljani.
1894.

Cena mehke vezanemu iz-
vodu je 25 kr., trdo
vezanemu pa 35 kr., po
pošti 5 kr. več.

Naročnino sprejema **Ivan Štrukelj**, bogosloven v Ljubljani, in **Katoliška Bukvarna.**

II. in III. zvezka je tudi še nekoliko izvodov na razpolago, mehke vezan po 20 kr., trdo vezan po 30 kr.

← Lepa mladinska knjižica! →

Primerna priložnostna darila!

Friderik Hoffmann,

urar, 620 26-18
na Dunajski cesti v Ljubljani,
priporoča svojo
zalogo vseh vrst
žepnih ur
v zlatu, srebru, tuli, jeklu in niklu,
ravno tako tudi
**nihalnih, stenskih
in budilnih ur**
in le dobre do najfinejše kakovosti po naj-
nižjih cenah.
Specijalitate in novosti žepnih nihalnih, stenskih in bu-
dilnih ur so vedno v zalogi.
Poprave se dobro in solidno izvršujejo.

Znižane cene!

ANDR. DRUŠKOVIC

trgovec z železino v Ljubljani, Mestni trg št. 9 in 10
prodaja kakor bi bila

„razprodaja“

vse potrebno za stavbe, kakor cement, traverze, železniške šine za oboke, kovanja za okna in vrata, lopate, krampe, štorje itd. itd., vsakovrstno kuhinjsko orodje, poljedelska orodja, posebno v veliki izberi

drevesa (pluge)

štedilna ognjišča in njih posamezne dele, pozlačene nagrobne križe in sploh vse v njegovo stroko spadajoče.

Posebno pa opozarjam **gg. krčmarje** na svojo veliko zalogo vsako vrstnih **ledenic** (Eiskasten) za pivo in jedila in **gg. posestnike žag** na izborne **vodne žage** in **pile**, za kojih jakovost se jamči.

Zunanja naročila se takoj in vestno izvrše. Kar bi ne ugajalo, se radovoljno zamenja, istotako se kupljeno blago radovoljno pošilja na dom ali na napovedani kraj.

Ceniki pošiljajo se na zahtevanje brezplačno in franko. 159-5

Kovači! Tu kupujete železo naj-
ceneje, pri pošteni vagi
in prijazni postrežbi. Poskusite, in se bode-
te prepričali!

CARBOLINEUM!

Razglas.

C. kr. okrajno sodišče v Kamniku s tem naznanja, da se bo na prošnjo dedičev po dné 14. grudna 1893 v Komendi hiš. št. 1 v sodnem okraju kamniškem umrli graščakinja **Neži Černič**, namreč Helene Nahum v Aleksandriji, Jurija Čebulj v Kamniku, Frančiške Jožefe Letrič v Kamniku, Minke Lah v Kapljivasi in n. Franceta Čehun od ondot (vsi zastopani po g. dr. Karolu Schmidinger-ju, c. kr. notarju v Kamniku), Antonije Legau v Bistri in Frančiške Jenko v Ljubljani (obe zastopani po g. dr. Franu Papež u, odvetniku v Ljubljani) vsled dovoljenja veleslavnega c. kr. deželnega sodišča v Ljubljani kot zapuščinske oziroma realne oblasti z dné 20. marca 1894, št. 2671, in vsled tusodnega nadvarstvenega dovoljenja gledé n. Franceta Čehuu z dné 15. marca 1894, št. 1761, vršila

dné 19. aprila 1894 ob 11. uri dopoldne na lici mesta komenske graščine v graščini h. št. 1 v I. nadstropju

prostovoljna sodna dražba in prodaja

gori imenovanim dedičem iz zapuščine Neže Černič dedno pripadlih v sod. okraju kamniškem ležečih posestev namreč:

1. v kranjski deželni deski sub vlož. št. 547 vpisane **komenske graščine hiš. št. 1** v katastralnem skupnem površju 269 orafov 119□ sežnjev sodno cenjene na **25.719 gld.** in

2. v zemljiški knjigi c. kr. okrajnega sodišča v Kamniku vpisanega **posestva** vlož. št. 117 katastralne občine Kapljas v katastralnem površju 209□ sežnjev, sodno cenjenega na **12 gld.** — da se bo ta prodaja, ki se je dovolila na prostovoljno prošnjo gori imenovanih dedičev, vršila nekvarno zastavnim pravicam eventualnih tabularnih upnikov; — da se bodo označena posestva le za gori navedene cenilne cene izklicala, in v smislu za n. dediča Franceta Čehua-a s tusodnim odlokem z dné 15. marca 1894, št. 1761 nadvarstveno, za vse dediče kot prodajalce pa z odlokem veleslavnega c. kr. deželnega sodišča z dné 20. marca 1894, št. 2671, zapuščinsko-oziroma realno-oblastno odobrenih dražbenih pogojev in sicer le za ali nad cenilno kot izklicno ceno po poprejšnji še pred zaključkom dražbenega zapisnika pritrdilni izjavi prodajalcev največ ponujajočemu oddala. Nadalje, da mora vsak ponudnik pred pričetkom dražbe položiti v roke dražbenega komisarja vadij in sicer gledé posestva deželnoknjižna vloga št. 547 znesek 5200 gld., gledé zemljišča vlož. št. 117 kat. občine Kapljas pa znesek 5 gld. v gotovini v tudeželnih hranilničnih vlogah, ali v pupilarnovarnih vrednostnih papirjih. Slednjič da leže vsa ta prodajo zadevajoča pisma in listine, sosebno deželnoknjižni in zemljeknjižni izpiski, katastralni posestni listi, zapisnik o cenitvi posestev in dražbeni pogoji tusodno, dražbeni pogoji pa tudi v pisarnah dr. Karola Schmidinger-ja, c. kr. notarja v Kamniku, in dr. Fraua Papež-a, odvetnika v Ljubljani, na ogled.

C. kr. okrajno sodišče v Kamniku,

dné 5. aprila 1894.

C. kr. okrajni sodnik:

POLC.

Domača zanesljiva trdka!

Tovarniška zaloga pristnih švicarskih izdelkov!

Čeniki s podobami so franko na razpolago.

Najboljše in najcenejše
žepne in stenske ure
ure budilnice

zlate, srebrne in nikelnate verižice, medaljone, prstane, zapestnice, naprsne igle prodaja in ima v zalogi

Fr. Čuden

v Ljubljani Mestni trg, nasproti rotovžu.

Popravila tudi najtežavnejša izvršuje tekem 14 dnij. — Za blago pri njem kupljeno istotako za natančno popravilo jamči. 158 5

POVESTI

VI. zvezek:

ANDREJ KALAN

je izšel ter se dobiva komad po 20 kr., po pošti 23 kr. v „Katoliški Bukvarni“ in „Katol. Tiskarni“ v Ljubljani.

Dobé se še II., III., IV. in V. zvezek.

Koverte s firmo
priporočá
Katoliška Tiskarna
po nizekej ceni.

Pod Trančo **J. SOKLIČ** Gledal. ulice
št. 1 št. 6
v Ljubljani

priporočá osobito prečast. duhovščini in sl. občinstvu v mestih in na deželi izbrano svojo zalogo

cilindrov, mehkih in trdih klobukov 136 52-7
turistiskih klobukov, čepic

Tovarniška zaloga
Izdanih klobukov c. kr. deželni zaloginik A. J. Preker v Gradcu.

po raznovrstnih kakovosti blaga primerno nizkih cenah

Zaloga in zavod za izvršitev civilnih in duhovniških oblek za prečastito duhovščino

„pri rudečem križu“

623 52-17

Viljema Skarda

IV., WALTERGASSE 1, DUNAJ, IV., FAVORITENSTRASSE 28

priporočá za pomlad in poletje 1894:

Civilno in duhovniško ter redovniško obleko za duhovnike

kot: Havelock, vrhne suknje, duhovniške suknje itd.

Liturgično opravo

natančno po cerkvenih predpisih izvršeno:

birete, kolarje, naprsnice, vsakovrstne duhovniške čepice.

Paramente preskrbuje po najnižji ceni.

Izvršuje se točno, iz najboljšega, trpežnega blaga, natančno izdelano; neugajajoče vzame se nazaj.

Wiener Gollat

Plačuje se tudi na obroke. — Blago po meri je na razpolago. Čeniki in vzorci na zahtevo brezplačno.

Dunajska borza.

Dné 14. aprila.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 50 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 . 35 .
Zlata renta 4%, davka prosta	119 . 50 .
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97 . 90 .
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1004 . — .
Kreditne akcije, 160 gld.	355 . 50 .
London, 10 funtov strl.	124 . 80 .
Napoleonodor (20 fr.)	9 . 92 1/2 .
Cesarski cekini	5 . 88 .
Nemških mark 100	61 . 10 .

Dné 13. aprila.

Ogerska zlata renta 4%	118 gld. 15 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 . 15 .
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 . 50 .
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	158 . — .
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 . — .
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 . 60 .
4% kranjsko deželno posojilo	97 . 60 .
Kreditne srečke, 100 gld.	199 . 50 .
St. Genois srečke, 40 gld.	70 . — .

4% srečke dunajske parobrodne družbe	142 gld. 75 kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 . 30 .
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 . 75 .
Salmove srečke, 40 gld.	74 . — .
Waldsteinske srečke, 20 gld.	49 . — .
Ljubljanske srečke	23 . 25 .
Akcije angio-avstrijske banke, 200 gld.	151 . 50 .
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2945 . — .
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	106 . 75 .
Papirnih rubeljev 100	134 . 25 .

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri krebanjih, pri iskrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Mejarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosege kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnic.